

[Bramsnæs.]

vil jo sige, at saa kan Udvalget diskutere frem og tilbage og se at faa Tiden til at gaa, og saa kan den højtærede Handelsminister maaske undgaa at komme til at tage Stilling til Lovforslaget. Det er en Holdning fra Ministeriets Side overfor Rigsdagen, der skal behandle Lovforslaget, som ikke forekommer mig at være rigtig. Rigsdagen har Ret til at kræve klar Besked af Ministeriet: Hvorledes ønsker Ministeriet denne Paragraf affattet? Hvorledes er Ministeriets Stilling? Jeg vil da endnu en Gang opfordre den højtærede Handelsminister til at angive en Frist, indenfor hvilken vi her i Tinget kan faa Ministeriets Stilling til dette Lovforslag at vide. Hvis den højtærede Minister ikke er i Stand til at sige det her i Dag, betyder det altsaa, at den højtærede Minister ikke har taget Stilling til Lovforslaget. Det viser det klart, og det viser formentlig tillige — det kan jeg ikke være helt sikker paa, men jeg antager det —, at den højtærede Handelsminister ikke ønsker at tage Stilling til Lovforslaget, før det bliver højest nødvendigt. Det er altsaa den Kærlighed, der fra Ministeriets Side lægges i Arbejdet paa at faa gennemført en Banklov.

Ministeren for Industri, Handel og Søfart (Slehsager): Jeg skal til det ærede Medlem blot sige, at jeg for mit Vedkommende ikke har lagt Skjul paa, hvorledes min Stilling er. Jeg har ganske klart og aabent fremstillet baade mit principale Standpunkt og den Hensyntagen, som jeg mener at have vist Rigsdagen derigennem, at jeg, som man fra forskellige Sider har opfordret mig til, er gaaet til Landstinget med det Lovforslag, som Folketinget har vedtaget, og jeg har saa under Fremsættelsen peget paa de forskellige Ting, som jeg mener maa tages op til Overvejelse og Undersøgelse, før man gaar til endelig Vedtagelse af et saa betydningsfuldt Lovforslag, som Banklovforslaget er. Den Stilling forekommer mig at være ganske klar. Der er intet som helst uhørt i, at et Ministerium tager en saadan Stilling til et Lovforslag. Hvis der er noget, der skulde være ganske uhørt, skulde det dog være det, at et Medlem af Tinget ved et Lovforslags første Behandling forlanger af Ministeren, at han skal angive, indenfor hvilken Tidsfrist han vil fremsætte sine Forslag til Ændringer. Det har jeg dog aldrig i den Tid, jeg har haft med Administrationen at gøre, været stillet overfor.

Bramsnæs: Den højtærede Handelsminister erklærer, at han ikke fra sin Rigsdagspraksis kender det Tilfælde, at Ministeriet er blevet opfordret til at stille sine Ændringsforslag til et Lovforslag allerede ved første Behandling. Det er muligt, men jeg tror heller ikke, at den højtærede Handelsminister nogen Sinde har oplevet i sin Rigsdagspraksis, at Ministeriet har fremsat et Lovforslag, som det ikke ønskede vedtaget i den Skikkelse, hvori det blev fremsat. Det er netop den ejendommelige Stilling, den højtærede Handelsminister staar i. Han kommer til Rigsdagen med et Lovforslag, som han ikke ønsker vedtaget i den Skikkelse, hvori han fremsætter det. Saa synes jeg dog, det eneste naturlige er, at Ministeren hurtigst muligt fortæller Rigsdagen, hvorledes han da ønsker, Lovforslaget skal se ud. Det er jo den normale Fremgangsmaade ved Fremsættelsen af Lovforslag, at Rigsdagen faar at vide, hvorledes Ministeriet ønsker sine Forslag vedtaget, men dette savnes fuldkommen her, hvor den højtærede Handelsminister fremsætter et Lovforslag, hvorom han udtrykkelig erklærer, at han ikke ønsker det vedtaget i denne Skikkelse. Et saadant Tilfælde er rimeligvis aldrig forekommet i den højtærede Handelsministers Rigsdagspraksis. Det er første Gang, det forekommer, det er en Nyhed, som den højtærede Handelsminister opfinder paa Lovgivningens Omraade, og saa maa han finde sig i, at man fra Rigsdagens Side stiller Krav om, at han hurtigst muligt faar klaret sin egen Stilling til det, han forelægger her, og hurtigst muligt giver Rigsdagen Besked derom. Jeg kan forsikre den højtærede Handelsminister, at det ikke skal vare længe, inden han faar Henstilling fra Udvalget om at skynde sig med Udarbejdelsen af sine Ændringsforslag, hvis han ønsker at stille nogle.

Gunnar Fog-Petersen: Det glæder mig, at Ministeren i sit Svar til mig erklærede, at jeg ikke behøvede at nære saa megen Pessimisme, som jeg gav Udtryk, men at der altsaa var en Mulighed for, at Lovforslaget kunde blive gennemført, og jeg vil gerne slaa fast, inden Lovforslaget gaar i Udvalg, at denne Mulighed menes fra Ministerens Side at være til Stede.

Jeg maa tilstaa, at jeg havde heller ikke opfattet Ministerens Stilling saaledes, som det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds udtrykte den: at Ministeren skulde have sagt, at han ikke ønskede Lovforslaget